

Συνέντευξη με τον Άγγελο Αγγέλου

01/02/17

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Άγγελε Αγγέλου, πώς προέκυψε η σύσταση της ομάδας «Κοπέρνικος» και πώς βιώνεις εσύ αυτήν την εμπειρία;

Άγγελος Αγγέλου – Η ομάδα ξεκίνησε από εμένα και την Έμη Σίνη, οι οποίοι γράφαμε κείμενα, στίχους και μουσική για παιδιά. Αυτό έγινε περίπου το 2005 και κάποια στιγμή ξεκινήσαμε να κάνουμε κάποιες μουσικοθεατρικές παραστάσεις και σιγά-σιγά δημιουργήθηκε μια ομάδα, η οποία είναι σχεδόν σταθερή από τότε, έχει κλείσει ήδη δέκα χρόνια παραστάσεων και απαρτίζεται τόσο από καλλιτέχνες στο πρωτογενές επίπεδο, δηλαδή εικονογράφους, ενορχηστρωτές, κλπ., όσο και στο δευτερογενές επίπεδο, από ερμηνευτές, ηθοποιούς, σκηνογράφους, τεχνικούς, ηχολήπτες. Έχουμε πλέον μια μεγάλη ομάδα από ανθρώπους που στηρίζουν τις παραστάσεις μας ή manager των παραστάσεων.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Οι παραστάσεις είναι περισσότερο ομαδική δουλειά;

Άγγελος Αγγέλου – Ναι, το κείμενο είναι δικό μας, δικό μου και της Έμης, και από εκεί και πέρα συστήνεται η ομάδα της παράστασης.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Σε γενικές γραμμές, θα έλεγα, από τα έργα που είδα, ότι ως ομάδα αφηγείστε ιστορίες που έχουν ένα μήνυμα αλλαγής, να αλλάξουμε το πώς βλέπουμε τα πράγματα, να αλλάξουμε το πώς βλέπουμε τον κόσμο. Ποιες θα έλεγες ότι είναι οι ανησυχίες των ηρώων προκειμένου να πράξουν κατ' αυτόν τον τρόπο και να βρεθούν στην αλλαγή;

Άγγελος Αγγέλου – Κοίταξε, κάθε παράσταση διαπραγματεύεται ένα διαφορετικό θέμα. Όμως, όλες οι παραστάσεις μας, θα έλεγα ότι έχουν σαν δεύτερο, κοινό θέμα, αυτό της ενηλικίωσης, το οποίο αφορά μεγάλο μέρος των παιδικών παραστάσεων, δηλαδή δεν είναι η ενηλικίωση αυτή καθ' αυτή, αλλά το πώς ένας άνθρωπος τελικά παίρνει τη ζωή στα χέρια του και το πώς μπορεί από άβουλος να πάρει τελικά την πρωτοβουλία και να μπορέσει να σταθεί στη ζωή. Αυτή είναι η ενηλικίωση, όπως το εννοούμε εμείς. Κάτι το οποίο για τα παιδιά είναι το μεγάλο ζητούμενο, έτσι; Να μπορέσουν να μεγαλώσουν.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Προσωπικές επιλογές, δηλαδή, και τόλμη κατά κάποιο τρόπο.

Άγγελος Αγγέλου – Ακριβώς! Θάρρος, να μπορέσουμε να σταθούμε ως ατομικές οντότητες στη ζωή. Όχι μόνοι μας αλλά και στο σύνολο. Αυτό για παράδειγμα στον Κύριο ΚΙΧ, στην παράσταση που ανεβάζουμε στη Θεσσαλονίκη, είναι το κύριο θέμα. Η ενηλικίωση του κυρίου ΚΙΧ, ο οποίος στέκει σε μια ζωή ανάμεσα στην πραγματικότητα και το παραμύθι.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Αυτό θα σε ρωτούσα, ποιος είναι ακριβώς ο συμβολισμός πίσω από την ιδιόμορφη φιγούρα του και ποια διδάγματα προσφέρει η τόλμη του στα παιδιά;

Άγγελος Αγγέλου – Ο κύριος ΚΙΧ είναι ένας ήρωας που δεν μιλάει, γι' αυτό λέγεται έτσι. Αυτό, βέβαια, έχει ένα μεγάλο συμβολισμό: ο κύριος ΚΙΧ ζει στην πόλη της φασαρίας, σε μια πόλη όπου υπάρχουν ήχοι από τα πάντα και ο ίδιος δεν βγάζει κιχ. Είναι, λοιπόν, ένας ενήλικας, γιατί ο κύριος ΚΙΧ δεν είναι παιδί, είναι νεαρός θα μπορούσαμε να πούμε, ο οποίος όμως δεν έχει ενηλικιωθεί ουσιαστικά. Δεν έχει πάρει τη ζωή στα χέρια του.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Και αποφασίζει να την πάρει με το να ακολουθήσει την καρδιά του;

Άγγελος Αγγέλου – Ακριβώς. Ακολουθεί την καρδιά του και φεύγει από την πόλη της φασαρίας και τότε αρχίζουν οι δυσκολίες φυσικά, τις οποίες πρέπει να υπερπηδήσει, γιατί δεν μπορείς να κερδίσεις κάτι, αν δεν θυσιάσεις πρώτα κάτι από τον εαυτό σου και εκεί είναι ακριβώς που γίνεται η μετάβαση από την πραγματικότητα στο παραμύθι.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Άρα το θέατρο μπορεί να λειτουργήσει ως ένα μέσο προβληματισμού και διδασκαλίας για τα παιδιά;

Άγγελος Αγγέλου – Όχι απλά λειτουργεί ως μέσο διδασκαλίας, αλλά θα έλεγα ότι είναι βιωματική διδασκαλία, βιωματική μάθηση, γιατί τα παιδιά και ειδικά σ' αυτές τις ηλικίες δεν δέχονται το θέατρο ως μια θεατρική σύμβαση, ως έναν κώδικα έξω από την πραγματικότητα, αλλά θεωρούν ότι το θέατρο συμβαίνει πραγματικά. Αυτό που συμβαίνει, δηλαδή, στη σκηνή θεωρούν ότι είναι πραγματικότητα. Και ότι την ζουν εκείνη τη στιγμή, μαζί με τους ήρωες του θεάτρου. Άρα πρόκειται για μια πολύ έντονη μάθηση. Είναι βιωματική αυτή η μάθηση κατά τη γνώμη μου.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Τη ζουν όντως στη δική σας περίπτωση γιατί το έργο είναι κατά βάση διαδραστικό.

Άγγελος Αγγέλου – Ναι!

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Πώς αντιλαμβάνονται τα παιδιά αυτήν τη διαδραστικότητα και εσύ πιστεύεις προσωπικά ότι ωφελούνται από αυτήν;

Άγγελος Αγγέλου – Κοίταξε, η διάδραση είναι σ' όλες τις παραστάσεις μας και ιδιαίτερα στην παράσταση του κύριου ΚΙΧ, γιατί ας πούμε ότι ακολουθούμε ένα σύγχρονο θέατρο, στο οποίο οι θεατές είναι πολύ μέσα στην παράσταση. Ενεργοποιούνται οι ίδιοι για να γίνει η παράσταση. Η παράσταση δεν πραγματοποιείται χωρίς τους θεατές, χωρίς τα παιδιά δεν μπορεί να γίνει η παράσταση. Αυτή τη στιγμή έρχονται τα παιδιά και πρέπει να δώσουν τη συγκατάθεσή τους για να πραγματοποιηθεί η μαγεία του θεάτρου. Οι παραστάσεις μας είναι επίτηδες ιδιαίτερα αφαιρετικές, για να μπορέσουν να «χωρέσουν» τη φαντασία των παιδιών. Τα σκηνικά μας είναι πολύ αφαιρετικά επίσης, είναι καθημερινά αντικείμενα, τα οποία χρησιμοποιούμε και μέσα από τη μαγεία του θεάτρου και από τη χρήση τους από τους ηθοποιούς μεταμορφώνονται μαγικά σε αντικείμενα του έργου. Ακριβώς, όπως κάνουν και τα παιδιά στο παιχνίδι τους, που χρησιμοποιούν απλά αντικείμενα και τα μεταμορφώνουν. Ένα τραπέζακι καθημερινό μπορεί να μεταμορφωθεί σε πειρατικό καράβι ή μια κουνιστή πολυθρόνα μπορεί να μεταμορφωθεί σ' ένα δράκο που κουνιέται.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Το παιδικό κοινό είναι απαιτητικό;

Άγγελος Αγγέλου – Νομίζω ότι είναι το πιο απαιτητικό κοινό που υπάρχει, τα παιδιά είναι αυθόρμητα, έχουν απόλυτη ειλικρίνεια, είναι ευγενικά, αλλά αν κάτι δεν τους αρέσει, θα το πούνε, δεν έχουν περιορισμό στο να εκφράσουν δυσαρέσκεια για κάτι ή να πουν ότι τους αρέσει κάτι.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Δεν έχουν μπει στο καλούπι της διπλωματίας.

Άγγελος Αγγέλου – Ας το πούμε έτσι, ναι! Ακριβώς αυτό!

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Δεν συμβιβάζονται, θα πουν αυτό που νιώθουν.

Άγγελος Αγγέλου – Δεν συμβιβάζονται, ναι! Μπορεί να μην πουν ότι θέλουν να φύγουν, που κάποια παιδιά θα το πουν και αυτό, αλλά μπορεί ν' αρχίσουν να πηγαίνουν τουαλέτα, να ζητάνε νερό, δηλαδή και με άλλους τρόπους και μέσα στην παράσταση, ν' ανεβαίνουν πάνω στη σκηνή. Ευτυχώς εμείς δεν έχουμε παρατηρήσει τέτοια φαινόμενα στις παραστάσεις μας. Είναι πολύ σπάνια.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Άγγελε, η παράσταση βασίζεται στους ήχους και την παντομίμα, όπως μας είπες. Ποιες δυσκολίες υπήρξαν στις σκηνοθετικές επιλογές που διαλέξατε εσείς ως ομάδα αλλά και στην ερμηνευτική προσέγγιση του ηθοποιού;

Άγγελος Αγγέλου – Κατ' αρχάς να πω ότι είναι μια παράσταση που λειτουργεί με έναν κώδικα, με προηχογραφημένους ήχους και σωματική έκφραση, το οποίο δεν το έχω ξαναδεί κάπου. Είναι πρώτη φορά που χρησιμοποιείται κάτι τέτοιο. Τη σωματική έκφραση την ενισχύει ο προηχογραφημένος ήχος και αυτό έχει πολύ εντυπωσιακά αποτελέσματα. Για παράδειγμα, ο κύριος ΚΙΧ χτυπάει μια πρόκα με ένα αόρατο σφυρί και εκείνη

τη στιγμή ακούγεται ο ήχος της πρόκας που μπαίνει μέσα στο ξύλο. Όλα αυτά, βέβαια, έχουν φοβερές απαιτήσεις από τους ηθοποιούς. Τόσο από τον ηθοποιό που κάνει τον κύριο ΚΙΧ και τα κάνει όλα παντομimικά και πρέπει να εκφράζει τόσο τη δράση του όσο και τα εσωτερικά του συναισθήματα σωματικά, όσο και από τον δεύτερο ηθοποιό, ο οποίος είναι ο αφηγητής και συμπαίκτης του κυρίου ΚΙΧ και πρέπει να μας πει την ιστορία, να μας κάνει όλες τις περιγραφές και ταυτόχρονα να συμμετέχει και στη δράση.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Ουσιαστικά αυτό που κάνετε είναι να βάζετε το σώμα και την έκφραση πάνω από το λόγο.

Άγγελος Αγγέλου – Ο ένας ηθοποιός χρησιμοποιεί αποκλειστικά τη σωματική έκφραση και ο άλλος χρησιμοποιεί κυρίως το λόγο. Οπότε είναι ένας συνδυασμός. Επίσης, ο αφηγητής είναι αυτός ο οποίος δημιουργεί τη διάδραση με τα παιδιά. Είναι ο φίλος των παιδιών.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Γνωρίζω ότι δραστηριοποιείστε και στο χώρο του παιδικού βιβλίου, αλλά επειδή μιλάμε για το θέατρο, θα θέσω αλλιώς την ερώτηση. Βλέπουμε μέσα στο έργο ότι κυριαρχεί η φαντασία, η μαγεία, είναι ένα παραμύθι με τα όλα του. Κατά πόσο αυτές οι έννοιες έχουν εκλείψει από το παιδικό βιβλίο;

Άγγελος Αγγέλου – Εμάς μας λείπουν, γι' αυτό και τα βάλαμε στο έργο μας. Είναι θα λέγαμε μια ρομαντική περιπέτεια ο κύριος ΚΙΧ, έχει πολύ στερεοτυπικές εικόνες παραμυθιού, έχει δράκο, έχει πριγκίπισσα, έχει πύργο, έχει δάσος με ήχους, έχει πράγματα που συναντάμε κλασικά σ' ένα παραμύθι, αλλά ταυτόχρονα έχει και πολύ πραγματικά στοιχεία, μια πόλη, μια οικοδομή, έναν αρχηγό μιας οικοδομής που φωνάζει, τον κύριο ΚΙΧ, ο οποίος έχει το χόμπι του, ξυπνάει κάθε μέρα και πάει στη δουλειά, κλπ. Οπότε μ' αυτόν τον τρόπο θέλαμε να παντρέψουμε την καθημερινότητά μας με τον κόσμο του παραμυθιού.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Το παραμύθι με την πραγματικότητα, δηλαδή. Μου ακούγεται πάρα πολύ ειδυλλιακό και παρόλο που έχω φύγει από την παιδική ηλικία για να δω μια παράσταση, θα ήθελα πολύ να την παρακολουθήσω. Μίλησέ μας για την πρεμιέρα.

Άγγελος Αγγέλου – 12 Φεβρουαρίου, 12.00 το πρωί και 15.00 το μεσημέρι. Δύο παραστάσεις κάθε Κυριακή. Είναι μια διαφορετική παράσταση. Είναι ο πέμπτος χρόνος που παίζεται. Έχει μια πετυχημένη πορεία στην Αθήνα και σ' όλη την Ελλάδα, έχει αλλάξει πολλές φορές ομάδα, δηλαδή είναι ένα δυνατό έργο, έχει δοκιμαστεί αυτή η παράσταση. Νομίζω ότι είναι μοναδική, είναι φρέσκια, έχει περιπέτεια και χιούμορ ταυτόχρονα και θεωρώ ότι περνάνε καλά και οι μικροί και οι μεγάλοι, οπότε είμαι σίγουρος ότι θα σας αρέσει.

Ευγενία Θεοδωρίδου (Lavart) – Και εγώ είμαι σίγουρη. Ευχαριστώ πολύ.

<https://www.lavart.gr/synenteuksh-me-ton-aggelo-aggelou/>